

PERGALĖ

LIETUVOS KP(b) ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO VYKDOMOJO KOMITETO ORGANAS

ZARASAI

1951 m.

rugsėjo mėn.

29

ŠEŠTADIENIS

Nr.78(646)

Kaina 15 kap.

Numeryje:

1. Visas kolūkių jėgas žiemkenčių sėjai užbaigti — 1 pusl.
2. E. ZALŪBAITĖ. Už aukštą užsiėmimų lygį — 2 pusl.
3. Už Taikos Paktą — 2 pusl.
4. A. ILJINA. Sutvirtinsi-me savo parašus stachanovi-niu darbu — 2 pusl.
5. A. ALEKSIEJEVAS. Ge- ra darbo organizacija lemia sėkmingą visų uždavinių vykdymą — 3 pusl.
6. MALČEVSKIS. Kaip už- sienio imperialistai šeimini- kavo prieškarinėje Lenkijoje — 4 pusl.

Idėjinis-politinis inteligentijos auklėjimas

1951 m. rugsėjo 25 d. „Pravdos“ vedamasis

Dėka giliausios kultūrinės revoliucijos, įvykdytos Lenino—Stalino partijai vadovaujant, mūsų šalyje sukurta nauja, tarybinė inteligentija. Visomis šaknimis susijusi su liaudimi, ji drauge su darbininkais ir kolūkiečiais, dirbdama išvien su jais, kuria komunistinę visuomenę.

Skirtingai nuo buržuazinės inteligentijos, kuri savo masėje tarnauja kapitalistams ir dvarininkams, mūsų tarybinė inteligentija neapkenčia išnaudotojų ir ištikimai bei sąžiningai tarnauja darbo žmonėms. Už tai tarybinė liaudis myli savo inteligentiją, didžiuojasi ja, apgaubia jos kūrybinį darbą visuotine pagarba.

Metai iš metų auga tarybinės inteligentijos kadrai. Jos gretas nepaliaujamai papildo darbininkai ir kolūkiečiai, baigę mokslo įstaigas ir išaugę praktiniame darbe. Drauge su darbininkų klases ir valstietijos kultūrinio technikinio kilimu nyksta priešingumas tarp prolinio darbo ir fizinio darbo. Sėkmingai sprendžiamas istorinis uždavinys, kurį išskėlė draugas Stalinas: padaryti visus darbininkus ir visus valstiečius kultūringus ir išsimokslintus.

Nenukrypstamas, vis sparčiau augantis ir ypatingai svarbių tarybinės visuomenės, žengiančios keliu į komunizmą, vystymosi dėsniumų. Siekdama sėkmingai vykdyti savo vidaus ir užsienio politiką, moksliskai tvarkyti visas ūkio ir kultūros šakas, šalis turi turėti vis gausnes inteligentijos kadras.

Jaunieji kadrai pas mus paprastai ugdomi ir formuojami pagal atskiras mokslo ir technikos šakas, pagal specialybes. „Bet yra viena mokslo šaka,— nurodė draugas Stalinas pranešime VKP(b) XVIII suvažiavime,— kurią būtina turi pažinti visų mokslo šakų bolševikai,— tai marksistinis-lenininis visuomenės, visuomenės vystymosi dėsnių, proletarinės revoliucijos vystymosi dėsnių, socialistinės statybos vystymosi dėsnių, komunizmo pergalės mokslas“.

Bolševikų partija dirba didžiulį darbą partinės ir nepartinės inteligentijos kadrams ideologiškai parengti ir politiškai užgrūdinti. Pirmąjį reikšmę šiam uždaviniui išspręsti turi „VKP(b) istorijos trumpojo kurso“, V. I. Lenino ir J. V. Stalino Raštų, o taip pat draugo Stalino klasikinių veikalų

apie kalbos mokslą platus sklaidimas. Marksizmo-leninizmo klasikų veikalų studijavimas apginkluoja tarybinės inteligentijos kadrus priešakinę revoliucinę teoriją, visuomenės vystymosi dėsnių žinojimu, mokėjimu naudotis šiais dėsniais savo praktiniame darbe.

Nepaprastai didelį vaidmenį idėjiškai auklėjant tarybinės inteligentijos kadrus vaidina VKP(b) CK istoriniai nutarimai literatūros, teatro, kino ir muzikos klausimais. Per pastaruosius kelerius metus įvykdytos kūrybinės diskusijos filosofijos, biologijos, fiziologijos ir kalbos mokslo klausimais suteikė platiesiems inteligentijos sluoksniams didelę pagalbą įsisavinant marksistinę—lenininę teoriją, kūrybiškai taikant marksizmo-leninizmo teiginius itin sudėtingiems mokslo ir kultūros vystymo klausimams spręsti.

Partijos istoriniai nutarimai ir rurodymai mokslo, literatūros ir meno klausimais užtikrina naują pakilimą partinių organizacijų darbe auklėjant inteligentiją tarybinio patriotizmo ir socialistinio internacionalizmo dvasia, didžiųjų Lenino—Stalino idėjų dvasia. Partinės organizacijos nepaliaujamai gerina darbą su inteligentija, remia si ją visoje savo veikloje vadovaujant ūkinei ir kultūrinei statybai. Mokslo ir technikos, literatūros ir meno vystymo klausimai dabar dažniau svarstomi partinių komitetų posėdžiuose.

Maskvos, Leningrado ir eilės kitų šalies stambiausių pramonės centrų partinės organizacijos dėka didelio darbo auklėjant inteligentiją nepaliaujamai kelia jos vaidmenį visuose ekonomikos ir kultūros vystymo baruose. Stiprėja mokslo ir gamybos žmonių kūrybinis bendradarbiavimas kovoje už techninę pažangą, už tolesnę pramonės ir žemės ūkio pakilimą.

Azerbaidžano partinė organizacija skiria didelį dėmesį mokslinių ir kūrybinių kadro idėjiniam auklėjimui. Ji demaskavo ei'ę buržuazinių—nacionalistinių tendencijų nušviečiant istorinius faktus ir tuo pačiu dar glaudžiau sutelkė nacionalinės inteligentijos kadrus po TSRS tautų stalininės draugystės vėliava. Žymų darbą idėjiškai auklėjant inteligentiją dirba jaunųjų tarybinių respublikų—Lietuvos, Latvijos, Moldavijos ir Estijos TSR partinės organizacijos. Vietinės partinės organizacijos atkakliai propaguoja inteligentijos tar-

pe tarybinio patriotizmo ir proletarinio internacionalizmo idėjas, demaskuoja buržuazinio nacionalizmo reakcinę esmę, rodo jo gilų priešišku- mą tautų interesams.

Galima būtų pateikti daugybę pavyzdžių, liudijančių apie partinių organizacijų didelį ir vaisingą darbą idėjiškai auklėjant inteligentiją. Tačiau reikia atminti, jog komunistinės statybos interesai reikalauja, kad partinių organizacijų idėjiniis—auklėjama- sis darbas inteligentijos tarpe toliau kiltų.

Tenką pažymėti, kad kai kurių partinių organizacijų darbe auklėjant inteligentiją dar yra nemaža trūkumų. Šiuo atžvilgiu yra būdinga Lvovo partinė organizacija. Vykdydami VKP(b) CK nurodymą, Lvovo srities partiniai organai pastaruoju metu pastebimai sustiprino dėmesį inteligentijai. Tačiau iki šiol jie neretai išleidžia iš savo akiračio svarbius kultūrinės statybos barus. Kaip jau buvo pranešta „Pravdoje“, sri- tyje nepatenkinamai sutvar- kyta paskaitinė propaganda, stambių trūkumų yra muzie- jų darbe. Lvovo miesto komitetas nepadare reikiamų išvadų iš partijos nurodymų ideologiniais klausimais ir visiškai neseniai dar kaip reikiant nesirūpino kūrybiniu darbuotojų idėjiniu—politiniu auklėjimu. Tai atvedė, konkrečiai, į klaidas atskirų Lvo- vo rašytojų kūryboje.

Kai kurie vietiniai parti- niai organai mažai skiria dė- mesio veiklai pirmųjų parti- nųjų organizacijų tarybinėse įstaigose, mokslo ir moksl- nio tyrimo įstaigose bei kūrybinėse organizacijose, kuriose yra sutelkti gau- sūs inteligentijos kadrai.

Dabar, kai partinės organi- zacijos rengiasi mokslo metų pradžiai partinio švietimo sistemoje, reikia ypatingai rūpintis tuo, kad platieji in- teligentijos sluoksniai moky- tųsi marksizmo—leninizmo. Maksimumą dėmesio reikia paskirti mūsų inteligentijos kadro savarankiško marksis- tinės—lenininės teorijos stu- dijavimo organizavimui.

Kadrai sudaro mūsų vals- tybės aukso fondą. Inteligen- tijos marksistinį—lenininį auklėjimą partija laiko vienu pačių pirmųjų ir svarbiau- sių savo uždavinių. Nenuils- tamai ugdyti inteligentijos kadrus, apginkluoti ją prieš- akinę revoliucinę teoriją, už- grūdinti kovoje už komuniz- mą, auklėti beribio atsidavi- mo didžiajam Lenino— Stalino reikalui dvasia—pir- mutinė kiekvienos partinės organizacijos pareiga.

Visas kolūkių jėgas žiemkenčių sėjai užbaigti

„Pirmūno“ kolūky

„Pirmūno“ žemės ūkio arte- lės kolūkiečiai kovoja už aukš- tą ateinančių metų derlių, siekdami atlikti žiemkenčių sėją geriausiais agrotechnikos terminais ir aukštame lygyje. Kolūkiečiai iš anksto gerai pasiruošę žiemkenčių sė- jai. Kolūkis savalaikiai atliko pūdytųjų įdirbimą. I

laukus išvežta 230 vežimų mėšlo, įsigyta 17 tonų super- fosfato. Gerai paruošta sėk- linė medžiaga, šėklos išvaly- tos, jų kokybė patikrinta sėk- lų kokybės inspekcijoje.

Kolūky visų jau pasėta 130 ha žiemkenčių.

B. Misiūnas

Sustiprinti sėjos tempus

„Molodaja Gvardija“ kol- ūkis anksčiau kitų kolūkių rajone pradėjo žiemkenčių sėją, bet sėjos tempai tiek žemi, kad iki šio laiko kol- ūky pasėta tik 110 ha vietoj 215 ha pagal planą. O pas- kutines dvi dienas rugsėjo 26 ir 27 kolūky nepasėta nė vieno hektaro. Ypač atsilie- ka II ir III brigados, kurio- se pasėta tik po 25 ha žiem- kenčių. Brigadose yra pa- kankamai traukiamosios jė- gos, sėklų žiemkenčių sėjai, bet beveik visa darbo jėga panaudojama kitiems dar- bams. Pavyzdžiui, III briga- doje vykdomas žirnių, avižų kulimas ir kt. darbai, o dir- vą žiemkenčiams ruošia tik 3 poros arklių. Net tomis die- nomis, kai nevykdomas kū- limas kolūkio valdyba nesu- geba perjungti jėgos arimui, kadangi plūgai pasirodė ne- tvarkoje, o iš anksto tuo

nieks nesusrūpino. Labai že- mas dieninis išdirbis arkliais II ir IV brigadose.

Kolūkyje yra paruošta da- lis dirvos žiemkenčių sėjai, bet kažkodėl sėja joje ne- vykdoma, nors sėjos termi- nai praleidžiami.

Nepanaudojama kolūky sieninė spauda, kaip kovos su trūkumais, pirmūnų paty- rimo populiarinimo priemo- nė. O kolūkio sienlaikraštis dar dabar kviečia kolūkiečius savalaikiai atlikti šienapiūtę ir derliaus nuėmimą, bet nė žodžio nesako apie žiem- kenčių sėją.

Visi šie trūkumai galėtų būti seniai pašalinti, jei Smalvų apylinkės Taryba (l. e. apylinkės Tarybos pir- mininko pareigas drg. Radze- vičius) domėtusi padėtimi kolūkyje, teiktų valdybai reikalingą pagalbą.

D. Golubovas

Žlugdoma žiemkenčių sėja

Trinkuškių apylinkės kol- ūkiai „Trinkuškiai“ ir „Už taiką“ žiemkenčių sėją pra- dėjo vykdyti drauge su kitais kolūkiais. Priešakiniai kolūkiai per šį laiką užbaigė žiemkenčių sėją, o šiose arte- lėse sėjos planas dar tik įpusėtas.

„Trinkuškių“ kolūky sėja pradžioje vyko gana spar- čiais tempais. Tačiau lygia- greičiai su sėja nebuvo vyk- domas dirvos paruošimas. O kolūky tuo tarpu neparuošta dar 30 ha dirvos. Tuo būdu pasėjus 56 ha žiemkenčių kolūkis toliau nustojo sėti. Rugsėjo 26 d. prie sėjos ir dirvos paruošimo nedirbo nė vienas kolūkietis, nė vienas arklys. Kolūkio valdyba ir jos pirmininkas drg. Žilukas yra tos nuomonės, kad dau- giau kolūky nėra tinkamų žė- mių žiemkenčiams ir nusi- kalstamai žlugdo sėjos planą.

Negeresnė padėtis ir „Už taiką“ kolūkyje (pirmininkas drg. Baradulinas). Vietoj 198 ha pagal planą kolūky iki

rugsėjo 26 d. pasėta tik 108 ha. Kolūkio valdyba neužtik- rino visos turimos darbo ir traukiamosios jėgos mobili- zavimo šiai kampanijai, dalis kolūkiečių dirba savo sody- binuose sklypuose, o kolūky tuo tarpu pasėjama į dieną vos po 4 ha. Neuztikrinta taip pat aukšta laukų darbų kokybė: pasėliams tręšti ne- naudojamoms mineralinės trą- šos.

Neleistinas žiemkenčių sė- jos vilkinimas, atrodo, turėjo suneraminti Trinkuškių apy- linkės Tarybos vadovus. Ta- čiau apylinkės Taryba nesie- mė jokių priemonių prieš žiemkenčių sėjos plano žlug- dytojus, nepareikalavo iš kol- ūkių pirmininkų ryžtingai paspartinti žiemkenčių sėją. Tokia padėtis apylinkės kol- ūkiuose toliau nepakenčiama. Būtina mobilizuoti visas tu- rimas kolūkių jėgas žiemken- čių sėjos plano užbaigimui artimiausiomis dienomis ir aukštame agrotechnikos ly- gyje.

F. Radzivilovas

PARTIJOS GYVENIMAS

Naujiems mokslo metams partinio švietimo tinkle artėjant

Už aukštą užsiėmimų lygį

Praejusiais mokslo metais aš vadovavau politinei mokyklai prie Imbrado teritorialinės partinės organizacijos. Mokyklą lankė 22 klausytojai: komunistai, komjaunuoliai, nepartinis kolūkių aktyvas. Politinė mokykla laiku išėjo mokslo programą, visi klausytojai per užbaigiamuosius užsiėmimus parodė gerą žinių įsisavinimą.

Propagandininko darbas atsakingas ir nelengvas. Rodos, ir užsiėmimams gerai pasirošė, ir pavyzdžius, patvirtinančius pagrindines pasikalbėjimo mintis, parenki, o kartais pats matai, jog užsiėmimai neatsiekė savo tikslo. Klausytojai klausosi atidžiai, bet jauti, jog jiems ne viskas aišku, tačiau klausimų neduoda. Aš supratau, kad prie kiekvieno jų reikia mokėti tinkamai prieiti. Taip, klausytojai Stankevičius, Borisovas mokslo metų pradžioje laikėsi pasyviai, jei ir žinodavo kokį dalyką, nesistengdavo atsakyti, bet laukdavo, kol atsakys kiti draugai. Su jais aš nutariau ypač rimtai dirbti. Jau po kelių individualių pasikalbėjimų jie pradėjo drąsiau reikšti savo mintis, nesivaržydavo kelti neaiškius klausimus. Greit pas mus visai neliko pasyvių klausytojų.

Užsiėmimams aš visada kruopščiai ruošdavau. Prieš užsiėmimus dar kartą peržiūriu susistatytą konspektą, pasižymiu, kokiais pavyzdžiais pasinaudoti, kokias vietas pacituoti iš grožinės literatūros veikalų, kokią panaudoti vaizdinę medžiagą. Ne mažą metodinę paramą suteikė man partinis kabinetas.

Kaip pastebėjau, tų klausytojų žinios tvirtesnės, ku-

rie namuose kruopščiai dirba, susistato konspektus. Konspektų susistatymui aš skirčiau daug dėmesio. Mat, kai kurie klausytojai nemoka išskirti pagrindinės minties, užakcentuoti svarbiausius temas punktus. Aš peržiūrėdavau klausytojų konspektus, paaiškinau, kaip jie turėjo sustatyti konspektą.

Užsiėmimų metu mes stengdavomės neapsiriboti programinės medžiagos rėmais. O tai paskatina tiek mane, tiek ir klausytojus daugiau domėtis šalies vidaus ir užsienio gyvenimo įvykiais, atidžiau sekti spaudą.

Buvo mūsų darbe ir trūkumų. Pasitaikė nemažai užsiėmimų praleidimų, kas atsiliepdavo į medžiagos įsisavinimą. Nepakankamą dėmesį politmokyklos darbui skyrė partorganizacija. Partorganizacijos sekretorius drg. Malakauskas retai lankėsi užsiėmimuose, nesidomėjo, kaip mokosi komunistai, nesitėmė priemonių užtikrinti šimtaprocentinį mokyklos lankomumą.

1951–52 mokslo metais vadovausiu rateliui V.I. Lenino biografijai nagrinėti „Aušros“ kolūkyje. Atsižvelgusi į praėjusių metų klaidas, iš anksto ruošiuos užsiėmimams ratelyje. Vasaros laikotarpį aš išnaudojau savo politinio idėjinio lygio pakėlimui, sudariau konspektus iš programinės ir kt. medžiagos, skaitau grožinę literatūrą, vaizduojančią V. I. Lenino gyvenimą ir veiklą.

Kruopščiai pasirengusi užsiėmimams, sieksiu kuo geresnio medžiagos perteikimo, kovosiu už aukštą užsiėmimų idėjinį lygį.

E. Zalubaitė

Už Taikos Pakto Zarasų mieste

ZARASAI (ELTA). Nepaprastas dienas šiuo metu gyvena Zarasų — narsiosios partizanės Tarybų Sąjungos Didvyrio Marytės Melnikaitės tėviškės — darbo žmonės. Patriotinio pakillimo aplinkoje mieste vyksta susirinkimai, skirti Tarybinio Taikos gynimo komiteto rezolucijai, „Karas neturi kilti!“ — vienu balsu pareiškia zarasičiai. Darbininkai, tarnautojai, namų šeimininkės, vyresniųjų klasių moksleiviai — visų gyventojų sluoksnių atstovai — jau sutvirtino savo parašais Pasaulinės Taikos Tarybos Kreipimąsi dėl Taikos Pakto sudarymo.

Aktyviai vyko rajono pramonės kombinato kolektyvo susirinkimas. Jame pasisakė darbininkai rūšiai kalbėjo apie kruvinas Amerikos bei Anglijos imperialistų piktadarybes Korėjoje, pareiškė esą tvirtai pasiryžę kovoti su naujo karo kurstytojais, iki galo ginti taikos reikalą.

Pirmasis paprašė žodžio stachanovininkas — stalius Kazakevičius. Jis pasakė:

— Mes niekad neeisime imperialistams sutrukdyti mūsų taikų kūrybinį darbą, kiekvienam mūsų teikiantį daug džiaugsmo ir pasitenkinimo. Karas neturi kilti! Taikos reikalą ima į savo rankas milijonai paprastų žmonių visame žemės rutulyje. Taika nugalės karą todėl, kad galtingajam tautų judėjimui už taiką vadovauja Tarybų Sąjunga ir didysis taikos vėliavininkas Josifas Visarionovičius Stalinas. Mes kovosime už taiką, labai gerai, stachanoviškai dirbdami visuose gamybos baruose. Sujaudintai kalbėjo šaltkalvis Bogušas.

— Tarybiniai žmonės neapkenčia karo. Mums reikalinga ilga ir tvirta taika, kad pasiektume mūsų didį tikslą — komunizmą. Mes smerkiame Amerikos — Anglijos imperialistus, norinčius įstumti žmoniją į naujas pasaulines

skerdynes.

Susirinkimui pasibaigus kombinatoro darbininkai, tarnautojai ir inžinieriniai — technikiniai darbuotojai pasirašė Pasaulinės Taikos Tarybos Kreipimąsi. Vienas pirmųjų taikos dokumentą pasirašė Marytės Melnikaitės tėvas, senas darbininkas Juozas Melnikas. Norėdamas pasidalinti su draugais šią išskilmingą minutę, jis apėmusiais jausmais, jis pareiškė:

— Nesuskaičiuojamus vargus mums atnešė praėjęs pasaulinis karas. Daugelis mūsų neteko mylimų vaikų, gimtųjų židinių. Su skausmu širdyje mes prisimename šį baisų laiką. Dar neužgijo senosios žaizdos, o Amerikos ir Anglijos imperialistai jau žvangina ginklais. Ties pasauliu vėl pakibo tamsūs karo debesys.

Su ypatingu entuziazmu Zarasų darbo žmonės eina taikos sargybą. Uoliu darbu jie stiprina mylimąją Tarybinę Tėvynę.

Su dviguba energija

Gausiame Kutuzovo vardo kolūkiečių susirinkime, skirtame Pasaulinės Taikos Tarybos Kreipimuisi dėl Taikos Pakto sudarymo tarp penkių didžiųjų valstybių apsvarstyti, artelės nariai vieningai pareiškė savo nepalaužiamą valią pasiaukojančiu darbu stiprinti taiką.

— Tarybinė liaudis įrodė, — pareiškė išstojęs kolūkielis drg. Meduneckas, — kad ji sugeba sutriuškinti bet kokius imperialistus, mėginančius pažeisti jos taikų kūrybinį darbą. Bet mes, tarybiniai žmonės, karo nenorime. Nuo pat savo egzistavimo pradžios mūsų valstybė vykdo taikingą politiką. Mes tu-

rime pasiaukojančiu darbu stiprinti mūsų valstybės — taikos visame pasaulyje patikimos tvirtovės — galią. Visomis jėgomis stengsimės įvykdyti įsipareigojimus, kuriuos prisiėmėme laiške draugui Stalinui.

Kolūkiečių pirmininkas drg. Beinoras savo išstojime pareiškė, kad savo parašus po Pasaulinės Taikos Tarybos Kreipimuisi kolūkiečiai turi sutvirtinti stachanoviniu darbu artelės laukuose.

Susirinkime kolūkiečiai įsipareigojo užbaigti gyvenlininkystės patalpų remontą ir statybą iki spalio 1 d.

M. Rastova

Vieninga valia

Didelio patriotinio pakillimo sąlygomis vyko susirinkimas, skirtas Pasaulinės Taikos Tarybos Kreipimuisi dėl Taikos Pakto sudarymo tarp penkių didžiųjų valstybių apsvarstyti, Julijos Žemaitės vardo kolūkyje.

Išstoję kolūkiečiai reišė pasiryžimą visomis jėgomis apginti taikos reikalą ir tvirtą įsitikinimą, kad taikos ir demokratijos stovykla, vadovaujama Tarybų Sąjungos, nugalės tamsias karo jėgas.

Visi kolūkiečiai vieningai padėjo savo parašus po Kreipimuisi ir nutarė sutvirtinti juos stachanoviniu darbu artelės laukuose.

P. Pužas

Sutvirtinsime savo parašus stachanoviniu darbu

Pasaulinės Taikos Tarybos Kreipimasis reikalauja sudaryti Taikos Pakto tarp penkių didžiųjų valstybių — Jungtinių Amerikos Valstybių, Tarybų Sąjungos, Kinijos Liaudies Respublikos, Didžiosios Britanijos ir Prancūzijos. Kiekvienam žmogui aišku, kad tokio pakto (sutarties) sudarymas padės užkirsti kelią naujam pasauliniam karui, kurį mėšlungiškai ruošia Amerikos ir Anglijos imperialistai.

Yra žinoma, kad mūsų Tarybinė vyriausybė atkakliai siekia Taikos Pakto sudarymo. Tarybinė valstybė iš pirmo savo atsiradimo dienos vykdo taikos ir draugystės tautų tarpe politiką. Visos žemės rutulio tautos mato Tarybų Sąjungoje taikos tvirtovę.

Tačiau imperialistiniai Amerikos ir Vakarų Europos vadeivos užsispyrusiai atsisako pasirašyti Taikos Pakto. Jiems reikalingas karas pralobimui, tautų apiplėšimui. Amerikiniai monopolistai ginklavimo-

si varžybos siekia nustumti besiantinančią krizę. Be to, visą pasirošimo karui išlaidų naštą kapitalistai užkrauna ant darbo žmonių pečių.

Visose šalyse paprasti žmonės nenori karo ir reikalauja sudaryti Taikos Pakto. Pradedant rinkti parašus po Pasaulinės Taikos Tarybos Kreipimuisi Tarybų Sąjungoje visose žemės rutulio šalyse buvo surinkta apie 450 milijonų parašų.

Dabar prie Pasaulinės Taikos Tarybos Kreipimuisi savo balsą prijungia didžioji tarybinė liaudis.

Gamyklų ir kolūkiečių susirinkimuose, respublikinėse ir sričių taikos šalininkų konferencijose darbininkai, kolūkiečiai, rašytojai, mokslininkai, studentai karštai remia Tarybinio Taikos gynimo komiteto nutarimą ir vieningai pasirašo Pasaulinės Taikos Tarybos Kreipimąsi. Jie deda savo parašus po šiuo istoriniu dokumentu su išdidžiu supratimu avangardinio tarybinės liaudies vaid-

mens kovoje už taiką visame pasaulyje.

Tarybiniai žmonės visada sutvirtina savo žodį darbu. Taip buvo ir laike parašų rinkimo po Stokholmo Atsisaukimu, reikalaujančiu atominio ginklo uždraudimo. Tomis dienomis Donbaso ir Kuzbaso šachtininkai, Azerbaidžano ir Uralo naftininkai išgavo dešimtis tūkstančių tonų kuro virš plano. Uralo ir Padnieprio metalurgai išlydė tada daug plieno virš plano. Maskvos ir Leningrado mašinų statybininkai ir tekstilininkai davė šaliai mašinų, staklių ir audinių žymiai daugiau, negu buvo numatyta plane. Mūsų Tėvynės darbo žmonės pasiaukojančiu darbu padėjo prieš laiką įvykdyti pokarinį penkmečio planą.

Dabar taikos sargybą eina gigantiškų hidroelektrinių ir kanalų ant Volgos ir Dniepro, ant Dono ir Amu — Darjos statybininkai. Taikos sargybon stoji dešimtys tūkstančių Maskvos, Leningrado,

Uralo ir visų kitų įmonių, vykdančių garbingus didžiųjų komunizmo statybų užsakymus, darbininkai. Tėvynės vardan, taikos vardan Ukrainos, Baltarusijos, Ku-

banės, Dono kolūkiečiai prieš laiką įvykdė duonos paruošų planą. Kiekvieną dieną į Sibiro paruošų punktus atvyksta taikos gurguolės su duona, į Azerbaidžano ir Vidurio Azijos sąjunginių respublikų paruošų punktus vis didėjančiais kiekiais atvežama naujo derliaus medvilnė. Mokslinėse laboratorijose ir architektūros dirbtuvėse, konstruktorių biuruose, gyvenamųjų namų ir klubų statybose — visur tarybiniai žmonės siekia įnešti savo indėlį į tolesnio mūsų Tėvynės galios sustiprinimo reikalą, į kovos už taiką reikalą, į komunizmo statybos reikalą. Pramonėje ir žemės ūkyje atsiranda vis naujos ir naujos socialistinio lenktyniavimo formos ir metodai. Atmindami didžiojo Stalino nurodymus, darbininkai vis dažniau ir dažniau pereina nuo pavienių rekordų prie

kolektyvinio stachanovinio darbo. Tarybų Sąjungoje jau priskaitoma dešimtys gamyklų ir fabričių, kurioms suteiktas stachanovinės įmonės vardas.

Kasdien telegrafas atneša žinias apie naujus pramonės ir žemės ūkio darbuotojų darbo žygius, apie naujus mokslo ir meno laimėjimus. Tarybiniai žmonės, kovodami už taiką, prieš amerikinius karo kurstytojus, siekia dirbti dar našiau. Jie aiškiai supranta, kad kuo geriau dirbs kiekvienas tarybinis žmogus, tuo stipresnė, galingesnė bus mūsų didžioji Tėvynė — taikos ir demokratijos tvirtovė. Pasiaukojantis tarybinis žmogus yra vertingiausias indėlis į tautų kovos už taiką reikalą. Štai kodėl stachanovinės taikos sargybos gimdo naujus darbo didvyrius.

Tarybinė liaudis, vadovaujama didžiojo taikos vėliavininko draugo Stalino, žengia kovotojų už taiką avangarde.

A. Iljina

Formalus priėjimas prie paskaitinės propagandos

Zarasų rajone yra politinių ir mokslinių žinių sklaidimo draugijos skyrius, prie LKP(b) rajono komiteto sudaryta neetatinių pranešėjų grupė. Kolūkiuose, įmonėse ir įstaigose skaitomos paskaitos politinėmis ir populiariomis mokslo temomis. Neetatinių pranešėjų jėgomis šiais metais perskaityta virš 300 lekcijų ir pranešimų.

Atsiekimai galėtų būti didesni, jei partijos rajono komitetas užtikrintų nuolatinį ir konkretų vadovavimą paskaitinei propagandai. To, deja, kol kas nesijaučia. Rajono komiteto propagandos ir agitacijos skyriuje tenkinamasi tik lektorių sąstato patvirtinimu ir žinių apie perskaitytų pranešimų skaičių surinkimu. Pagrindinėmis savo pareigomis—darbu su neetatiniams pranešėjais, jų auklėjimu, paskaitų idėjinio lygio pakėlimu—skyriaus darbuotojai neužsiima.

Štai jau netrukus sueis metai, kaip sudaryta neetatinių pranešėjų grupė. Per tą laiką pranešėjų niekas nesušaukė, nesidomėjo, ką jie daro, kokias paskaitas skaito darbo žmonėms. Nel rajono komiteto sekretorius drg. Arulienė, vadovaujanti propagandos ir agitacijos klausimams,

nei to pat skyriaus vedėjas drg. Šorinas iki šio laiko neįteikia praktinės paramos lektoriams ir pranešėjams.

Vadovavimas neetatinių pranešėjų grupei faktinai pavestas partkabineto bibliotekos vedėjai drg. Borisovai. Ji įteikia pranešėjui kelialapį ir reikalauja savalaikiai sugrąžinti jį su atžymėjimu apie paskaitos perskaitymą. Tuo, kaip lektorius paruošė paskaitą, kokiame lygyje ji buvo perskaityta, kokie klausimai buvo užduodami lektoriui, kuo domėjosi klausytojai, partijos rajono komitete nesirūpinama.

Toks formalus priėjimas prie reikalo mažina lektorių atsakomybę už paskaitų kokybę, idėjinį turinį, atveda prie negerų pasekmių.

Ne taip seniai kolūkiuose buvo daryti pranešimai, susiję su tolesniu kolūkių organizaciniu—ūkiniu stiprinimu. Nežiūrint į tai, kad klausimas labai svarbus, rajono komitete nerado reikalo kaip reikiant paruošti pranešimus, o pilnai pasitikėjo pačių lektorių sąžine. Rezultate eilėje kolūkių pranešimai buvo perskaityti žemame idėjiniam lygyje.

L. Markevičius
(„Sovietskaja Litva“)

Iš nepaskelbtų laišku

„Pergalės“ skaitytojas R. Stunžėnas iš „Ažuolo“ kolūkio atsiųstame redakcijai laiške nusiskundė nepatenkinamu kolūky dirbančios MTS kuliomosios mašinos drg. Tabulevičiaus darbu.

Persiųstus šį laišką MTS direktorijai, gautas atsakymas, kad trūkumai kuliomosios darbe buvo laiku pašalinti ir šiuo metu kuliamoji dirba gerai.

Idėjinis—politinis mokinių auklėjimas—svarbus mokytojo uždavinys

Tarybinė mokykla yra svarbiausia grandis priaugančios kartos komunistinio auklėjimo sistemoje. Vadovaudamasi Lenino—Stalino mokslo, vykdydama VKP(b) istorinius nutarimus ideologiniais klausimais, ji sėkmingai kovoja su kapitalizmo likanomis žmonių sąmonėje, ugdo tarybinį patriotizmą.

Mokytojas turi daug kelių ir būdų mokinių idėjiniam—politiniam auklėjimui: pamoka, įvairios užklausinio ir užmokyklinio darbo formos, mokinių auklėjimas per šeimą, visuomenę ir kt.

„Mokymo darbo organizavimo pradinėje ir vidurinėje mokykloje pagrindinė forma yra pamoka...“ sakoma VKP(b) CK 1932 m. rugpjūčio 25 d. nutarime „Dėl mokymų programų ir režimo pradinėje ir vidurinėje mokykloje“.

Kadangi mokomasis darbas turi būti glaudžiai susijęs su auklėjamoju darbu, pamoka yra taip pat ir pagrindinė auklėjamojo darbo forma mokykloje. Mokytojas turi kruopščiai ir sąžiningai ruošti kiekvienai pamokai, giliai ją apgalvoti, sudaryti pamokos planą, be lavinamųjų uždavinių užsibrėžiant ir auk-

lėjamuosius uždavinius.

Mokinių idėjinio auklėjimo uždavinys—mokslinės, komunistinės pasaulėžiūros formavimas. Ši pasaulėžiūra susideda iš visos eilės apibendrinančių idėjų, kurios suteikia jaunuoliui teisingą pažiūrą į gamtą ir visuomenę, į žmonių praeitį, dabartį ir ateitį, į savo vietą bendroje mūsų liaudies kovoje už komunizmo pastatymą mūsų šalyje.

Pasaulėžiūra nesiformuoja parengtų bendrų idėjų dogminiu išmokymu. Jos gi pačios yra milžiniško žmonių gyvenimo, darbo ir kovos patyrimo, sukaupto per tūkstančius metų ir apibendrinto mokslo sąvokų, dėsnių, taisyklių ir teorijų, santrauka bei išvada. Todėl pasaulėžiūra gali būti sudaryta tik visų žinių lobyną pasisavinus. Leninas III komjaunimo suvažiavime sakė: „...vieton senojo sauso mokymo, seno kalimo, seno muštrijimo, mes turime pastatyti mokėjimą pasiimti žmonių žinių visumą ir pasiimti taip, kad komunizmas jums nebūtų kažkas išmokta, o būtų tai, kas jūsų pačių pergaltota, kad jis būtų tos išvados, kurios yra neišvengiamos šių laikų švieti-

Gera darbo organizacija lemia sėkmingą visų uždavinių vykdymą

Nuo šių metų pavasario pradėjau eiti „Počiotnyj trud“ kolūkio ketvirtos brigados brigadininko pareigas. Pirmas klausimas, su kuriuo aš susidūriau pradėjęs vadovauti brigadai—tai darbo organizavimas, tinkamas jo planavimas. Mano darbo pradžioje IV brigada buvo atsilikusi ūkiniu uždavinių vykdyme. Artėjo pavasario sėja, priešakiniai kolūkiai buvo jau pilnai pasiruošę šiai kampanijai, o mūsų brigadoje dar nebuvo atremontuotas inventorių, nebuvo jokio plano sėjos laikotarpiui.

Svarbiausia priežastis, dėl kurios brigada atsiliko, buvo neorganizuotumas vykdant darbus ir iš dalies tas, kad atskiri kolūkiečiai neišėdavo į darbą. Todėl aš pirmoje eilėje ėmiausi tinkamai sutvarkyti darbo organizaciją, nes tik tas galėjo užtikrinti savalaikį visų darbų vykdymą. Pirmiausia, sutvarkėme išėjimą į darbą. Tai mes padarėme tokiu būdu: bendrame brigados narių susirinkime nustatėme vietą, kur kiekvieno dienos vakare turi susirinkti kolūkiečiai darbo uždaviniui gauti sekančią dieną. Jau ši priemonė davė gerų rezultatų. Brigadininkui iš ryto nereikėjo bėgioti po kaimus, o beliko tik patikrinti ar visi dirba nurodytose vietose. Tas davė galimybę daug anksčiau pradėti darbą. Be to, aš galėjau visuomet matyti, kas vėluojasi į darbą arba kas visai neišeina ir laiku imtis prieš tokius žmones atitinkamų priemonių. Aš supratau, kad kova už

darbo drausmę—pirmieilis uždavinys ir todėl šiam klausimui mes skiriame daug dėmesio. Didelį darbą pravedė agitatoriai Butrimas Adolfas, Gulbova Dunia ir kt., ruošdami šiuo klausimu pasikalbėjimus. Didelį darbą kovojant už darbo drausmės sustiprinimą atliko brigadų kovos lapeliai.

Tačiau to pasirodė per mažą. Nemažiau svarbu taip pat tinkamai suplanuoti darbą. Gerai apgalvotas darbo planas—tai geriausias pagalbininkas brigadininkui. Iš anksto numatęs visus darbus ir reikalingą tiems darbams atlikti darbo jėgos kiekį, brigadininkas gali tinkamiausiai ir pilnai panaudoti visus brigados narius, visą esamą brigadoje traukiamąją jėgą ir inventorių.

Pasitaiko taip, kad iš anksto gerai neapskaičiavus duodi kolūkiečiams užduotį, kurią jie lengvai įvykdo dirbdami nepilnu apkrovimu. Dažnai kolūkiečiai, gavę nedidelį uždavinį, visvien dirba per visą dieną. Tas aišku, mažina darbo našumą. Todėl, vadovaudamasis patvirtintomis išdirbio normomis, aš pagal galimybę visada stengiuosi duoti tokias užduotis, kad kolūkiečiai dirbtų pilnu apkrovimu. Didelės įtakos darbų tempams turi teisinga darbdienų apskaita. Anksčiau pas mus buvo įvesta neteisinga darbdienų apskaita: darbdieniai buvo apskaičiuojami ne pagal atliktą darbą, bet pagal darbo dienų skaičių. Tai mažino kolūkiečių užintere-

suotumą darbu, atskiri kolūkiečiai, kaip Survila Donatas ir kt. kalbėjo, kad tas pats, ar dirbi ar nedirbi, visvien tą patį gausi. Apskaitos vedimą pertvarkėme iš pagrindų, įvedėme griežtą apmokėjimo pagal atliktą darbą sistemą, o to pasėkoje kolūkiečiai įsitikina, kad kiek jie uždirbs, tiek ir gaus.

Jeigu anksčiau dar buvo kolūkiečių, kurie nenoriai eidavo į darbą, tai dabar pas mus jau tokių nėra. Maža to, išaugo ištisa eilė darbo pirmūnų. Štai, pavyzdžiui, 85 metų amžiaus kolūkietis Šlepkovas trumpiausiu laiku paruošė visą inventorių pavasario sėjai. Kolūkiečiai Tvardauskaitė, Varapajevas ir eilė kitų jau turi išdirbę virš 200 darbdienų.

Tinkama darbo organizacija davė mums galimybę geriausiai terminais praveisti pavasario sėją, laiku ir be nuostolių nuimti visą derlių. Dabartiniu metu mūsų brigada baigia vykdyti žiemkenčių sėją.

Norisi pareikšti kai kurias pretenzijas rajono žemės ūkio skyriui. Žemės ūkio specialistų pagalba mums būtina, deja, jos dažnai pasigendame. Atvykę į kolūkių agronomai dažniausiai pasėdi valdybos patalpose, o į brigadas retai atsilanko, mažai ką parodo bei pataria praktiškai. Norėję, kad žemės ūkio specialistai nepamirštų, kaip laukia jų žodžio brigadininkai ir teiktų mums daugiau paramos.

A. Aleksiejėvas
„Počiotnyj trud“ kolūkio IV brigados brigadininkas

tinumas.

Idėjinio auklėjimo sėkmė mokymo procese priklauso ne vien nuo pamokos turinio ir tų išvadų, kurias ištraukia mokytojas iš mokomosios medžiagos. Ne mažiau svarbią reikšmę turi ir tai, kaip pateikiama visa mokomoji medžiaga. Jei medžiaga mokiniams pateikiama formaliai, dogmiškai, jei iš mokinių reikalaujama išlaikyti iš paties mokomojo darbo esmės, būtina visų igytų žinių išvada. Išvados ir apibendrinimai, kuriuos mokytojas daro iš pamokos medžiagos, ne visuomet turi būti surišami su kuriais nors dabarties faktais. Yra pamokų, kur toks ryšys natūralus ir būtinas, nes jis logiškai išplaukia iš pamokos medžiagos, padeda giliau suprasti klausimą. Tačiau yra tokių pamokų, kur toks ryšys, analogija su dabartimi ne tik nepadaeda dalykui, bet, priešingai, duoda mokiniams klaidingą supratimą. Jeigu mes išaiškinsime pamokoje mokiniams, kad „senovės Romos plebėjai—mūsų laikų proletariatas“, tai toks „sąryšys“ padarys tik žalą mokymui ir auklėjimui, viską supainios mokinių galvose. Susirūpinimas su dabartimi yra sudėtingas dalykas, ir čia labiau negu kur kitur nepakenčiamas suprastinimas, tiesioginė analogija ir visoks dirb-

auga beidėjiškumas. Ryžtinga ir nuosekli kova su formalizmu dėstyje, kova dėl vaizdingumo, teorijos sąsajos su praktika, pavyzdinis metodinis pamokos organizavimas—būtinos sąlygos sėkmingam bendro idėjinio mokinių auklėjimo uždaviniui išspręsti.

Mes paminėjome tik atskirus idėjinio auklėjimo klausimus. Jais, žinoma, toli dar neišsėmiama ši didelė ir sudėtinga problema. Reikia suprasti, kad idėjinis mokinių auklėjimas yra viso mokyklos darbo vaisius. Kaip tik šiame darbe ypatingas vaidmuo tenka klasės vadovui. Pionierių ir komjaunimo organizacijų darbas, mokykliniai vakarai, įvairių ratelių darbas, ekskursijos, visuomeninis mokinių darbas,—visa tai padeda sudaryti mokinių komunistinę pasaulėžiūrą, ugdyti juose valingas ir moralines naujo tarybinio žmogaus ypatybes.

Partija ir vyriausybė patikėjo mokytojams garbingą uždavinį—ugdyti tikrus tarybinius piliečius, karštus Lenino—Stalino reikalo gynejus. Mokytojų pareiga pateisinti šį aukštą pasitikėjimą, dėti visas pastangas komunistiniam jaunimo auklėjimui.

P. Šaltis
Pedagoginio kabineto vedėjas

I PAGALBĄ AGITATORIUI

Kaip užsienio imperialistai šeimininkavo prieškarinėje Lenkijoje

Prieškarinė Lenkija buvo JAV, Anglijos, Prancūzijos ir Vokietijos imperialistų tėvoniija. Pilsudskio ir jo palkikų fašistinis režimas parduvinėjo šalį imperialistams. Dangstydamiesi melagingomis frazėmis apie „patriotizmą“, parsišlavėliškai prieškarinės Lenkijos vadeivos, kurių daugelis, kaip pavyzdžiui, pats Pilsudskis, Rydz-smigly, Bekas ir kiti buvo tiesioginiai imperialistinių žvalgybų agentai, išdavinėjo lenkų tautą, leido ją draskyti diuonomams, rokfeleriams, krupams ir kitiems amerikoniškųjų, vokiškųjų ir kitų monopolijų grobuonims.

Prieškarinė buržuazinė Lenkija buvo užsienio imperialistų kolonija. Apie 90 procentų Lenkijos pramonės buvo tarptautinių kartelių ir koncernų rankose. Jie šeimininkavo Lenkijoje kaip savo namuose, keitė ir skyrė vyriausybes, statė prie valdžios vairo jiems patinkamus politikus, pirkdavo ministrus, formuodavo vadinamąją „viešąją nuomonę“. Užsienio monopolininkai rėmėsi Lenkijos buržuazija ir dvarininkais, katalikų bažnyčios viršūne. Radvilos, sapiegos, branickiai ir kiti buvo ne tik lenkų tautos išnaudotojai ir smaugėjai, bet ir ištikimi užsienio imperialistų pagalbininkai.

Kasmet užsienio monopolininkai išpumpuodavo iš ponų Lenkijos apie 400 milijonų zlotų. Jų tarpe pirmą vietą užėmė amerikoniškieji kapitalistai. Į tai nurodė dar V. I. Leninas.

„Paimkime kad ir Lenkiją, — rašė Leninas, — jūs matote, jog ten amerikoniškieji agentai ir spekuliantai vyksta supirkinėti visus turtus Lenkijos, kuri giriasi tuo, jog dabar egzistuojanti kaip nepriklausoma valstybė. Lenkija yra supirkinėjama Amerikos agentų. Nėra nei vieno fabriko, nei vienos gamyklos, nei vienos pramonės šakos, kuri nebūtų amerikiečių kišenėje“. (Raštai, 4 leid., 30 t., 135 psl.).

Užsienio monopolininkai, vaikydami aukštų pelnų,

žvėriškai išnaudojo Lenkijos darbininkus, dirbtinai palaikė šalyje aukštą nedarbo lygį, neleido vystyti Lenkijos nacionalinei pramonei, kuri nuolat smuko ir regresavo. Vien tik anglies gamyba prieškarinėje Lenkijoje sumažėjo 1938 metais beveik du kartus palyginti su 1929 metais. Užsienio monopolijos užtvindydavo Lenkijos rinką savo gaminiais, dėl ko Lenkijos prekės buvo išstumiamos, lenkai netekdavo darbo, skurdo. Šalyje siautė krizė.

Net ir geltonasis laikraštukas „Kurjer Vilenski“ 1933 metų vasario 23 d. paskelbtame straipsnyje rašė: „Vargas mums su ta Amerika. Ji reikalauja apmokėti skolas, užtvindo mūsų rinką savo prekėmis, o mainais nieko neduoda“.

Lenkija nyko skolų užsienio monopolijoms vergovėje. Dolerinė, dilono, stabilizacijos, Silezijos paskolos — štai pavadinimai vien tik amerikinių paskolų, kurių pagalba iš lenkų tautos kraujo ir prakaito buvo pumpuojami pinigai amerikiniams kapitalistams. Nenuostabu, jog prieškarinėje Lenkijoje vienam darbininkui tekdavo du bedarbiai.

Amerikiniai ir kiti monopolininkai skyrė ponų Lenkijai imperialistinių šalių atsilikusio žaliavinio priedėlio vaidmenį. Lenkijos kaimas nepaprastai skurdo, valstiečiai badavo. Apie 330 tūkstančių valstiečių šeimų turėjo mažiau kaip po pusę ha žemės, apie 750 tūkstančių šeimų — mažiau kaip po 2 ha. Be to, pusantro milijono valstiečių iš viso neturėjo žemės. Tuo pačiu metu 19 tūkstančių dvarininkų valdė 45 procentus visos dirbamosios žemės.

Valstiečiai gyveno baisiomis sąlygomis. Ypač skurdžiai gyveno valstiečiai „kresuose“, pakraščiuose, tame tarpe Vilniaus krašte. Oficialiais statistikos duomenimis, Vilniaus krašto valstietis pragyvenimui vidutiniškai turėjo šešis grašius dienai. Ta suma negalėjo užtikrinti net skurdžiausio pragyvenimo mini-

mumo. Pramoninių prekių kainos buvo labai aukštos. Litras žibalo kainavo 60 grašių, neleido vystyti Lenkijos nacionalinei pramonei, kuri nuolat smuko ir regresavo. Vien tik anglies gamyba prieškarinėje Lenkijoje sumažėjo 1938 metais beveik du kartus palyginti su 1929 metais. Užsienio monopolijos užtvindydavo Lenkijos rinką savo gaminiais, dėl ko Lenkijos prekės buvo išstumiamos, lenkai netekdavo darbo, skurdo. Šalyje siautė krizė.

Net ir geltonasis laikraštukas „Kurjer Vilenski“ 1933 metų vasario 23 d. paskelbtame straipsnyje rašė: „Vargas mums su ta Amerika. Ji reikalauja apmokėti skolas, užtvindo mūsų rinką savo prekėmis, o mainais nieko neduoda“.

Tik Lenkijos kapitalistų ir dvarininkų valdžios nuvertimas, kuris buvo įvykdytas tarybinės liaudies broliškiosios pagalbos dėka, Lenkijos išsivadavimas iš Anglijos — Amerikos ir kitų imperialistų jungo ir sukūrimas šalyje liaudies demokratinės santvarkos atnešė lenkų tautai laisvę ir nepriklausomybę.

Tarybų Sąjungai nesavanaudiškai padedant vykdoma milžiniška Lenkijos industrializavimo programa, likviduojamas ilgamažis jos žemės ūkio atsilikimas, nenukryptamai kyla kultūrinis ir materialinis jos liaudies gyvenimo lygis. Nauja liaudies Lenkija — nepriklausoma, klestinti valstybė.

A. Malčevskis

Ginklavimosi varžybų padariniai

KOPENHAGA (TASS). Danijoje kariniai pasirėngimai, susiję su didžiulėmis išlaidomis, veda į tolesnę šalies darbo žmonių padėties blogėjimą. Pramonės civilinių šakų siaurinimas didina bedarbių skaičių. Nepaliaujamai kyla kainos. Šiomis dienomis laikraštis „Land og Folk“ pranešė apie naują visų mėsos rūšių ir mėsos dirbinių kainų padidinimą.

Laikraščio „Land og Folk“ žiniomis, per pastaruosius metus vien tik Kopenhagoje įregistruoti 1227 savižudybės atsitikimai.

(ELTA).

Olandijoje plečiasi šalininkų judėjimas. Paprasti žmonės ryžtingai pasisako prieš pasirėngimą naujam karui, ko voje už taikos ir tautų bendradarbiavimo stiprinimą.

Nuotraukoje: Amsterdamo moterų demonstracija taikai ginti.

SKAITYTOJŲ LAIŠKAI

BAIGIAMA
LINARAUTĖ

„Tarybinio artojo“ kolūky baigiamas linų derliaus nuėmimas. Linų rovimė pasižymi kolūkietės O. Volikovaitė, K. Volikovaitė, A. Kesilytė ir kt. Jos žymiai viršija savo išdirbio normas. Vykdomas pirminis linų apdirbimas. J. Mažeikaitė

GAMINAMAS
SILOSAS

Julijos Žemaitės vardo kolūky greta kiū laukininkystės darbų vykdomi taip pat silosavimo darbai. Vėlyvuojų silosavimu jau pagaminta 16 tonų silos. Šiuo metu ruošiamas antra duobė 150 tonų talpos. D. Keliučius

MOKSLEIVIŲ
TALKA
KOLŪKYJE

Š. m. rugsėjo 24 d. Zarasų vidurinės mokyklos № 1 IX klasės mokiniai, vadovaujami mokytojų Račkausko ir Andriūnienės, surengė išvyką į Stalino vardo kolūki. Moksleiviai padėjo kolūkiečiams kasti bulves. Kolūkiečiai dėkingi už mokinių suorganizuotą talką. V. Šadeika

KINAS
KOLŪKIUOSE

Šiomis dienomis Zarasų kilnojamas kinas lankėsi Karveliškų apylinkės Molotovo vardo kolūkyje. Čia buvo demonstruojamas tarybinis meninis filmas

„Taikos dienomis“. Į kino seansą gausiai atsilankė Molotovo vardo, Kalinino vardo ir kt. kolūkių kolūkiečiai.

Su dideliu pasisekimu šis filmas buvo demonstruojamas ir Julijos Žemaitės vardo kolūkyje.

V. Šadeika
P. Pužas

ATVIRAS
KOMJAUNIMO —
JAUNIMO
SUSIRINKIMAS

Šiomis dienomis Zarasų vidurinėje mokykloje № 1 įvyko atviras komjaunimo — jaunimo susirinkimas. XI klasės mokinė komjaunuoletė E. Beinoraitė skaitė paskaitą tema „Šlovingas Lenino — Stalino komjaunimo kelias.“

Klausimu „Kodėl aš stojau į komjaunimą“ išstojo mokinės A. Altanaitė ir A. Kuzmickaitė.

J. Stankūtė

PAVYZDINGAS
LAIŠKANESYS

Gera atlieka savo pareigas „Pobieda“ kolūkio laiškanesys drg. Balbatunovas. Jis visada savalaikiai pristato spaudą tiesiog į laukus, kur dirba kolūkiečiai. Drg. Balbatunovas visada seka, kada baigiasi užsiskaitymo terminas ir paragina kolūkiečius pratęsti prenumeratą. Beveik visi šios artelės kolūkiečiai užsisprenumeravę bent po vieną laikraštį.

V. Miškinis

Sutvarkyti gyvulių įskaitą

Teisingas įskaitos vedimas turi didžiausios reikšmės valstybinių planų vykdymui. Ji užtikrina visų darbų vykdymo kontrolę, padeda kovoti su visuomeninio turto grobstymo bei iššvaistymo faktais.

Tačiau visoje eilėje rajono kolūkių įskaitos vedimo klausimas nėra tinkamai įvertinamas. Ypač daug trūkumų visuomeninės gyvulininkystės fermose. Dar dažnai pasitaiko, kad gyvulių skaičius kolūkių fermose padidinamas ar sumažinamas, tuo būdu sudarant klaidingą vaizdą apie reikalų padėtį, sudaromas sąlygos gyvulių bei jų gaunamai produkcijai iššvaistyti.

Taip, pavyzdžiui, Julijos Žemaitės vardo kolūkyje arklių skaičius sumažintas 7, o stambių raguočių prieauglis padidintas 5, „Bolševiko“

kolūky kiaulių skaičius padidintas 15, Ždanovo vardo kolūky nuslėpta 12 kiaulių, Molotovo vardo kolūky 4 stambūs raguočiai. Panašių pavyzdžių yra ir daugiau. Kai kuriuose kolūkiuose nenurašyti kritę gyvuliai. Tuo būdu, žymint didesnį gyvulių skaičių, negu jis faktinai yra, žlugdomas gyvulininkystės išvystymo planas, jo įvykdymui nemobilizuojamos turimos lėšos ir galimybės.

Su panašia padėtimi toliau laikstyti negalima. Blogai sutvarkyta įskaita trukdo visuomeninės gyvulininkystės išvystymo plano vykdymą, daro nuostolius kolūkiams ir valstybei.

A. Vorobjovas
CSV inspektorius Zarasų rajonui

Ats. redaktorius L. RUDAŠEVSKIS

Zarasų ir Turmanto taupomosios kasos

priima indėlius ir išduoda juos pagal pirmą indėlininkų poreikavimą; perveda indėlius indėlininko pageidavimu iš vienos taupomosios kasos į kitą; išmoka indėlininkams pajamas pagal indėlius.

Laikykite pinigus taupomosiose kasose!